

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.734 van 15 februari 1999
in de zaak A. 80.533/IX-1497.**

In zake : Freddy VERSPEELT,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. VANDENBERGHE,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Martensstraat 16

tegen :

de Nationale Maatschappij der Belgische
Spoorwegen,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri-Wafelaertsstraat 47-51

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Freddy VERSPEELT op 2 oktober 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissie van Beroep voor de Bedrijfs-geneeskunde van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) waarbij de beslissing van het Gewestelijk Geneeskundig Centrum Gent van 19 mei 1998, die verzoeker ongeschikt verklaarde om elke functie bij de NMBS op een volledige, regelmatige en onafgebroken wijze uit te oefenen, wordt bevestigd, en van de beslissing van het Directiecomité van de NMBS van 1 augustus 1998 waarbij verzoeker vroegtijdig op pensioen wordt gesteld wegens invaliditeit;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 12 januari 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 februari
1999;

Gehoord het verslag van staatsraad
L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
K. VANDENBERGHE, die verschijnt voor verzoeker, en van
advocaat B. SCHUTYSER die, loco advocaat D. D'HOOGHE
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van
auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker, geboren op 26 april 1959, was tot
aan de bestreden beslissingen werkzaam als monteur-ijzer
bij de NMBS. Hij trad er in dienst op 18 april 1977 en
heeft er dus 21 jaar gewerkt.

1.2. Gedurende de eerste 17 werkjaren is hij in
totaal 259 dagen afwezig wegens ziekte zijnde een
gemiddelde van 15 dagen per jaar. Nadien neemt zijn
ziektereverlet toe: in 1995 is hij 20 dagen afwezig, in
1996 totaliseert hij 97 ziektedagen en in 1997,

137 dagen. Einde mei 1998 telt hij reeds 19 dagen afwezigheid wegens ziekte. Op enkele periodes na betreft het afwezigheden van relatief korte duur. De medische oorzaken van die afwezigheden wegens ziekte zijn divers.

1.3. Op 19 mei 1998 wordt verzoeker door het Gewestelijk Geneeskundig Centrum (GGC) te Gent onderzocht en ongeschikt verklaard om eender welke statutaire functie uit te oefenen op een volledige, regelmatige en onafgebroken wijze. Vanaf die datum wordt verzoekers afwezigheid medisch gedekt door de beslissing van het GGC.

Op 20 mei 1998 tekent verzoeker tegen die beslissing beroep aan bij de Commissie van Beroep voor de Bedrijfsgeneeskunde. Hij legt aan de Beroepscommissie een attest voor van zijn huisarts van 3 juni 1998 waarin deze verklaart dat verzoeker geen onomkeerbare aandoeningen vertoont die een permanente invaliditeit met zich meebrengen en dat de frequente afwezigheden werden veroorzaakt door aandoeningen die "door specialistische onderzoeken werden geïnvestigeerd en objectiveerbaar waren".

1.4. Op 25 mei 1998 deelt de verwerende partij aan verzoeker mee dat hij door het voortduren van zijn afwezigheid die een aanvang nam op 19 mei, vanaf 29 mei 1998 in de wachtafdeling zal worden opgenomen wegens het uitputten van de beschermingstermijn.

1.5. De Commissie van Beroep voor de Bedrijfs-geneeskunde van de NMBS onderzoekt verzoeker op 2 juli 1998. Zij bevestigt de beslissing van het Gewestelijk Geneeskundig Centrum en verklaart verzoeker ook ongeschikt om elke functie uit te oefenen op een volledige, regelmatige en onafgebroken wijze. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

"Over uw loopbaan telt u totnogtoe 530 ziektedagen verdeeld over een 70-tal ziekteperiodes, zodat u uw functies niet hebt uitgeoefend op een volledige, regelmatige en onafgebroken wijze.

U leed aan een ganse waaier aandoeningen, doch vooral hoge bloeddruk met duizeligheid, ook tijdens behandeling, maagdarmklachten, nekpijn met draaierigheid.

Uit de gespecialiseerde onderzoeken blijkt arthrose van de nek, misvorming van het basisgewricht van de linker grote teen, een kyste in de rechter maxillaire sinus en een bloeddruk die gewoonlijk te hoog uitvalt.

Bij ons onderzoek bedroeg de bloeddruk zonder behandeling 18/10 en u vermeldde geen klachten, wat begrijpelijk is in de context van het onderzoek.

Op 03/06/1998 stelt uw huisarts, dr. J-P. Matthijs, dat u geen onomkeerbare aandoeningen vertoont die een permanente invaliditeit met zich meebrengen, en dat de frequente afwezigheden verder veroorzaakt door aandoeningen die door gespecialiseerde onderzoeken werden bevestigd.

Geen enkel element laat echter toe te besluiten dat naar de toekomst toe deze afwezigheden duurzaam zullen worden teruggedrongen en zelfs is niet duidelijk welke middelen daartoe zouden kunnen worden aangewend."

Dit is de eerste bestreden beslissing die aan verzoeker wordt meegedeeld.

1.6. Ingevolge deze medische beslissing beslist het Directiecomité van de NMBS op 1 augustus 1998 dat verzoeker vanaf die datum vervroegd op pensioen is gesteld wegens invaliditeit. Deze beslissing wordt hem met een brief van 3 augustus 1998 betekend.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoeker als enig middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen "inzonderheid van de motiveringsplicht, de plicht tot zorgvuldige feitenwinning, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel"; dat volgens hem de beide bestreden beslissingen aangetast zijn door een gebrekkige formele en materiële motivering; dat die motivering niet berust op een juiste weergave van de feiten en dat minstens deze feiten uit hun context werden gehaald en zij op zich niet kunnen leiden tot een vroegtijdige oppensioenstelling wegens invaliditeit; dat de aandoening waarvoor verzoeker op 19 mei 1998 diende thuis te blijven, met name de keelontsteking, geen verband hield met de vroegere afwezigheden van verzoeker of met "de ganse waaier van aandoeningen" waarnaar in de medische beslissing wordt verwezen; dat hij voorts van mening is dat de verwerende partij door haar eigen houding duidelijk aangegeven heeft dat hij wel geschikt is om te blijven werken op een volledige, regelmatige en onafgebroken wijze nu zij in het verleden en bij meer langdurige afwezigheden van verzoeker het niet nodig achtte hem te pensioneren; dat hij de laatste tijd bijna geen afwezigheden meer wegens ziekte heeft gehad en niet bewezen is dat er in de toekomst langdurige en frequente afwezigheden wegens ziekte zullen zijn; dat zijn huisarts op 3 juni 1998 attesteerde dat hij geen onomkeerbare aandoeningen heeft die een permanente invaliditeit met zich meebrengen; dat ook niet bewezen is dat hij onderworpen werd aan "een grondig en weloverwogen medisch onderzoek"; dat in dit verband hij erop

wijst dat men enkel zijn bloeddruk gemeten heeft; dat volgens hem de bestreden beslissingen dan ook geenszins gebaseerd zijn op een medisch vastgestelde ongeschiktheid maar veeleer een sanctie zijn voor de naar het oordeel van de verwerende partij te veel afwezigheden in het verleden van verzoeker; dat hij ten slotte van oordeel is dat ook niet gemotiveerd wordt waarom hij definitief ongeschikt wordt geacht om elke functie bij de NMBS op een volledige, regelmatige en onafgebroken wijze te kunnen waarnemen;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen antwoordt dat wat de beslissing van het Directiecomité betreft er geen sprake kan zijn van een schending van de formele en materiële motiveringsplicht; dat zij hierbij betoogt dat, enerzijds in de kennisgeving van die beslissing aan verzoeker verwezen wordt naar de toepasselijke statutaire en reglementaire bepalingen die de beslissing volledig bepalen en anderzijds, dat het Directiecomité geen enkele discretionaire bevoegdheid heeft zodat indien een personeelslid definitief ongeschikt wordt verklaard voor elke functie zij niets anders dan zijn ambtsneerlegging wegens vervroegde oppensioenstelling ingevolge invaliditeit kan beslissen; dat evenmin, wat deze beslissing betreft, sprake kan zijn van de schending van de door verzoeker aangehaalde algemene beginselen daar deze allemaal een discretionaire bevoegdheid veronderstellen; dat wat de beslissing van de medische beroepscommissie betreft uit de beslissing zelf blijkt dat de medische redenen worden opgegeven waarop ze steunt en dat deze eveneens zijn opgenomen in de brief waarmee de beslissing aan verzoeker werd meegedeeld zodat volgens de verwerende partij de beslissing wel degelijk formeel gemotiveerd is; dat wat de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel betreft de verwerende partij er vooreerst

op wijst dat de beroepscommissie voor haar beslissing over een discretionaire bevoegdheid beschikt en dat de Raad van State dus niet zelf kan oordelen of verzoeker nu al dan niet definitief ongeschikt moest worden verklaard voor elke functie bij de NMBS, vermits dit een medische beoordeling vergt, doch er zich zal moeten toe beperken na te gaan of de genomen beslissing niet kennelijk onredelijk is; dat voorts volgens haar de Beroepscommissie op een redelijke wijze heeft kunnen oordelen dat verzoeker definitief ongeschikt was voor elke functie; dat zij hierbij stelt dat het duidelijk is dat de gezondheidstoestand van verzoeker een normale benutting in zijn functie van monteur-ijzer niet langer mogelijk maakte vermits hij ingevolge verschillende kwalen in 1996 voor bijna een derde en in 1997 zelfs meer dan een derde van het jaar met ziekteverlof was en het in 1998 opnieuw dezelfde richting uitging daar hij tegen 19 mei reeds 16 ziektedagen had verzameld en uit het onderzoek van verzoeker bleek dat er geen enkel element was dat toeliet te besluiten dat hij in de toekomst minder afwezig zou zijn en dat de oorzaken van zijn ziekte-afwezigheden geen verband houden met zijn werk van monteur-ijzer zodat er mocht van worden uitgegaan dat hetzelfde ziektegedrag zich ook in een andere functie zou voordoen zodat hij naar het oordeel van de verwerende partij terecht voor elke functie ongeschikt werd verklaard; dat de verwerende partij voorts betoogt dat geen enkel van de argumenten die door verzoeker worden aangehaald tegen die conclusie hieraan afbreuk doet aangezien het feit dat verzoekers afwezigheden niet steeds op dezelfde aandoening zijn gesteund niet verhindert dat zij samen genomen wijzen op een dusdanige gezondheidstoestand die maakt dat verzoeker medisch ongeschikt moet worden beschouwd om elke functie bij de NMBS op een normale wijze uit te oefenen en dat "manifest onjuist" is dat verzoeker de laatste

tijd minder afwezigheden zou tellen en dat die afwezigheden in de toekomst zouden afnemen maar dat gezien de zeer minieme draagkracht die de betrokkene in het verleden heeft ten toon gespreid, het niet onvoorstelbaar is dat hij niet opnieuw door o.a. zijn maag-darmklachten, nekpijn, hoge bloeddruk met draaierigheid zou worden gevelde aangezien deze kwalen niet beteren met ouder worden"; dat de verwerende partij ook verzoeker tegenspreekt dat er hem nooit opmerkingen werden gemaakt omtrent zijn ziekteverzuim en hierbij verwijst naar zijn medisch dossier; dat zij voorts verwijst naar de verklaring van dr. Matthijs dat verzoeker niet lijdt aan onomkeerbare aandoeningen die een permanente invaliditeit met zich meebrengen erop wijzende dat dergelijke attestatie geen afbreuk doet aan het feit dat de beroepscommissie op grond van de zwakke constitutie van verzoeker, die zonder dat daarvoor één enkele oorzaak kan worden aangewezen chronisch ziek is, terecht heeft kunnen besluiten dat hij niet langer op een volledige, regelmatige en onafgebroken wijze enige functie bij de NMBS kan uitoefenen; dat zij te dezen stelt dat vereisen "dat alle afwezigheden of toch diegene waarop men steunt om te besluiten tot een ongeschiktheid tot alle functies, zouden teruggaan tot éénzelfde pathologie" erop neer zou komen "dat het volstaat om gebruik te maken van een voldoende grote waaier aan ziektes, klachten en bezwaren om jaren van een beroepsloopbaan in ziekteverlof door te brengen, terwijl een ziekte of ongeschiktheid voortvloeiende uit één enkele aandoening onmiddellijk tot invaliditeit en derhalve tot het neerleggen van de functie aanleiding geeft";

2.4. Overwegende dat artikel 2, c, van hoofdstuk XV van het Statuut van het Personeel van de NMBS als volgt luidt :

"De neerlegging der betrekking in de dienst van de Maatschappij geschiedt zonder opzegging :

(...)
c) door vroegtijdige oppensioenstelling wegens
invaliditeit";

2.5. Overwegende dat artikel 13 van hoofdstuk XVI
van dat statuut als volgt luidt :

"De bediende die zijn betrekking wegens invalidi-
teit voortijdig moet neerleggen, kan een pensioen
krijgen indien hij ten minste vijf jaar werkelijke
diensten telt.

Het pensioen is definitief wanneer hij definitief
ongeschikt bevonden wordt voor elke functie of
wanneer hij gepensioneerd wordt bij het verstrijken
van een termijn van 12 maanden die een aanvang neemt
op de datum waarop hem kennis is gegeven van de
definitieve beslissing van ongeschiktheid tot de
uitoefening van zijn normale functies.

(...)"

2.6. Overwegende dat de beslissing van de
Commissie van Beroep voor de Bedrijfsgeneeskunde van de
NMBS formeel gemotiveerd is doordat de medische redenen
waarop zij steunt er uitgebreid in aangegeven zijn; dat
de Commissie van Beroep haar beslissing klaarblijkelijk
steunt op de veelvuldige afwezigheden van verzoeker in
het verleden en te verwachten in de toekomst en op de
vaststelling dat verzoeker "leed aan een ganse waaier
van aandoeningen"; dat zij hierop een reeks aandoeningen
vermeldt die uit gespecialiseerde onderzoeken blijken,
met name : arthrose van de nek, misvorming van het
basisgewicht van de linker grote teen, een kyste in de
rechter maxillaire sinus en een bloeddruk die gewoonlijk
te hoog uitvalt; dat verzoeker dit niet betwist; dat
genoemde aandoeningen naar alle waarschijnlijkheid
gelijktijdig en permanent bij verzoeker aanwezig zijn;
dat de bestreden beslissing ook gewag maakt van een hoge
bloeddruk die zij bij verzoeker zelf vaststelde; dat
gelet op het aantal ziektedagen, de frequentie van de
ziekteperiodes en het naar alle waarschijnlijkheid

permanent aanwezig zijn van de hiervoor genoemde aandoeningen bij verzoeker, de verwerende partij redelijkerwijze vermocht te beslissen dat verzoeker behept is met een permanente invaliditeit die hem definitief ongeschikt maakt voor elke functie; dat het middel bijgevolg niet ernstig lijkt;

2.7. Overwegende dat derhalve niet voldaan is aan de eerste voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien februari 1900 negenennegentig, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.